

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 21 жовтня 1982 року № 126 (3166).

Ціна
2 коп.

ВСІ — НА СУБОТНИКІ!

МЕТА — ЕФЕКТИВНІСТЬ

Гаряче відгукнулися на заклик москвичів провести всесоюзний суботник, присвячений 60-річчю створення СРСР, члени комсомольсько-молодіжної колективу локомотивного депо залізничної станції Помічна. Вони вирішили 18 грудня закінчити виконання річного виробничого завдання. Цього дня молоді залізничники водитимуть поїзди на економленій електроенергії, якої за дев'ять місяців заощаджено 51 тисячу кіловат-годин.

Вагомий дарунок славному ювілею Союзу РСР готують водії КМК автогаража колгоспу «Правда» (керівник В. Кулинич, групокомсорг І. Вовненко). З початку року вони перевезли понад 50 тисяч тонн вантажів і виробили 1,3 мільйона тонно-кілометрів, що значно більше плану.

У день всесоюзного суботника молоді шесфери вирішили транспортувати вантажі тільки на заощадженому пальному. На рахунок економії КМК уже понад три тони бензину.

В. ЛИТВИНОВ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Добропільського райкому ЛКСМУ.

МЕХАНІЗАТОР ВАСИЛЬ КОСТЮК ІЗ КОЛГОСПУ ІМЕНІ КУБИШЕВА УСТИНІВСЬКОГО РАЙОНУ — ЧЛЕН МЕХАНІЗОВАНОЇ ЛАНКИ ПО ВИРОЩУВАННЮ ЦУКРОВІХ БУРЯКІВ. КОМСОМОЛЕЦЬ ВІДВОЗИТЬ ГІНЧКУ ВІД БМ-6. ЗМІННИ ЗАВДАННЯ ПЕРЕВИКОНИЄ НА 15—20 ПРОЦЕНТІВ. З ПОЧАТКУ КОПАННЯ БУРЯКІВ ВІН УЖЕ ПЕРЕВІЗ ВІД ПОЛЯ ДО КОЛГОСПНИХ ТРАНСПОРТІВ ПОНАД 150 ТОНН ПОЖИВНОГО КОРМУ.

НА ЗНІМКУ: ВАСИЛЬ КОСТЮК.

Фото М. САВЕНКА.

МІСЯЧНИК ЗАВЕРШИВСЯ. РОБОТА ТРИВАЄ

Через кілька днів наш колгосп репортуватиме про повне завершення осінніх польових робіт. Вже викопали солодкі корені буряководи господарства, успішно справилися з доведеними завданнями члени механізованої кормодобувної загони. На останніх гектарах піднімають зуб орачі, прагнучи не залишити жодного гектара весносканки. Закінчують свій «осінній марафон» і городники колгоспу. Кажу «марафон», бо пам'ятаю, що вони виконали включилися у весняно-польові роботи, першими почали збирати врожай нинішнього року.

Ще тільки сніг зійшов із землі, а члени городньої бригади, очолюваної комсомольцем Сергієм Яковлевим, вже вийшли у поле. Вони вносили у ґрунт органічні і мінеральні добрива, нагромаджені з осені, вирощували у парниках розсаду. Пізніше приступили до оранки і сіви овочевих культур. Найперше посіли петрушку, кріп, редиску. Розрахунок був простий: уне на початку червня зібрати перший урожай, а на звільнених площах висадити розсаду капусти, посіяти столові буряки і моркву. Тобто городники прагнули одержати два врожаї. Це їм вдалося.

З початку літа і до пізньої осені наш колгосп безперервно поставляє споживачам Дмитрівки і Знам'янки свіжу городину — редиску, кріп, огірки, помідори, перець, капусту, цибулю.

Наша комсомольська організація ще з весни взяла шефство над вирощуванням овочів. Молоді трудівники, зайняті в інших сферах виробництва, допомагали городникам обробляти посіви. А як наставала пора збирати огірки і помідори, комсомольці щоденно працювали в полі. Вибірало овочі Володимир Тарасов, Юрій Плотников, Анатолій Камінський, Ольга Дерев'яно, Наталія Сосна, Віктор Михайлов і Наталя Світленко. Швидко транспортували городину на приймальні пункти шесфери Леонід Овчаров, Микола Дончик та Іван Петров.

Підтримали ініціативу редакції газети «Молодий комунар» — провести

Слово — учасникам

Леонід ЄФРЕМОВ, секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівська».

— Наша ініціатива, яка народилася в об'єднанні торік, — допомогти колгоспникам зібрати овочі і фрукти — в літ. Нинішнього року гірники шахти «Світлопільська», «Верболюська», розрізи «Морозівський», «Бандурівський», виїжджали в колгосп імені Свердлова, «Україна». Допомога наша — безплатна. Кожного разу ми виступали перед колгоспниками з концертами.

Ініціативу нашу могли б підтримати й комсомольці та молодь інших промислових підприємств. Це був би їхній гідний внесок у виконання Продовольчої програми СРСР.

А. М. РОМАНЧУК, майстер виробничого навчання Кіровоградського МПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова:

— Щороку навчальний рік для студентів і учнів багатьох навчальних закладів починається з трудового місячника у полі. Цього року ми працювали у колгоспі «Дружба» Новоукраїнського району. Трудились із піднесенням. І, гадаю, тому, що цьому сприяли у господарстві. Яка турбота — така й віддача.

ударний місячник по заготівлі овочів — і юні помічники хліборобів. По-ударному працювали на овочевих плантаціях учні Дмитрівської середньої школи та сільського профтехучилища № 9.

Комітет комсомолу господарства створив штаб по проведенню ударного місячника. Він організував відділення по збиранню овочів і їх транспортуванню, спільно зі штабом «Комсомольського проєктора» перевіряв зберігання продукції. Надавав молодим трудівникам і практичну допомогу. Пригадую такий випадок. Комсомольці Григорій Калесний і Володимир Повалий (вони працюють на зрощувальній установці) скаржились на брак труб і запчастин для компресора. Через це установка працювала з перебоями. Штаб корував молодих інженерів у колгосп Віктору Михайлову допомогти комсомольцям. Віктор із цим завданням справився успішно.

2223 тони овочів продав наш колгосп державі. Але робота на плантаціях триває.

Кілька слів хочу сказати про наші проблеми. З розмови із Сергієм Яковлевим, бригадиром городньої бригади, я довідався про те, що господарство мало отримувати високоєфективних гербіцидів для хімічного прополювання овочевих культур. Такий же стан справ і в інших господарствах району.

Гадаю, що працівникам райсільгоспмісії слід взяти це до уваги, і у майбутньому надавати городникам дієву допомогу.

У нашій бригаді працює двадцять чоловік. Здебільшого це — люди передпенсійного і пенсійного віку. Молоді ж у колективі дуже мало. Саме тому на звітно-виборчих зборах, що вже пройшли у бригадах і відділах нашого господарства, було вирішено направити в наступному році в городню бригаду п'ять комсомольців.

Комітет комсомолу вже розробив цілий ряд заходів, спрямованих на дальше піднесення городництва. Ми, зокрема, думаємо доручити молодим механізаторам вирощування столових буряків і моркви без затрат ручної праці. Власними силами спробуємо розорити і площі повинних земель. Якщо ж говорити про більш далекі перспективи, то ми впевнені — працюватиме в городництві комсомольсько-молодіжний колектив.

Н. ЗАЩЕПКИНА,
секретар комсомольської організації колгоспу «Україна».
Знам'янський район.

ПІДКАЖІТЬ, РОВЕСНИКИ!

прийняли одностайно, вирішили позмагатися за право посіяти ім'я газети «Молодий комунар».

Тоді за «круглим столом» я був мабуть, не єдиним, хто міркував: «Ого — 400! Чи не забагато?» Так, ще в лютому, коли до нинішніх днів лежала відстань у 8—9 місяців, я знав точно — до повноствореного клубу нам не потрапити.

Ось уже кілька років ми ледве перестуємо в пай-пай свої сезони 200-денний рубіж. Низькі врожаї цукрових одержують з року в рік через одні й ті ж самі причини.

Земля наша не відрізняється від, приміром, палатської, де в колгоспі «Зоря комунізму» створено чотири комсомольсько-молодіжні механізовані ланки по вирощуванню цукрових буряків і саме вони, гадаю, поведуть між собою боротьбу за перше місце в області. Це наші сусіди. Але змагатись з ними ми не беремось. Вони зобов'язані виростити урожай майже вдвічі більший від нас. Про яке ж тоді змагання може йти мова? А ми, повторюю, сидимо у нас чорноземній, родючій. Але якщо поділяти підживлюють свої площі оптимальною кількістю органічних і мі-

неральних добрив, то ми ним не можемо похвалитись. Під основну оранку торік весною внесли по 30 тонн гною, у період підживлення рослини отримували аміачну воду і селітру. А от мінеральних добрив перед зяблевою оранкою ґрунт не одержав і кілограма.

Мільярд слів про наші колективи. У ньому десертю досвідчених механізаторів. Нинішнього року перше по-справжньому взяли за освоєння прогресивної технології. Взяли наполегливо навчатися. Сліва прийшла успішно. Дружно йшли буряки. За новою технологією засіяли третину всієї площі, тому роботи на буряковому лані чимало залишилось і колгоспникам з буряківничої ланки. По 7 гектарів припадає у нас на одну сільськогосподарську бригаду. Це багато. Тому про якість роботи тут не доводиться говорити. За бур'янами площі відзначаються невисоким врожайністю.

У деякого поняття «нова технологія» асоціюється із таким діям — посівав буряки після внесення гербіцидів, і чекай урожаю. Так би могло бути, якби ми мали сівалки точного висіву, насіння високої схожості, високий ефект гербіцидів. Та коли щось не вдалося в цьому ланцюгу — йдуть у поле механізатори, сапальники. Саме так у нашому колгоспі. Мусимо преріджувати буряки

Взимку в Києві під час навчання на місячних курсах нам показували автомобільний проріджувач ПСА-2.7. Дуже хороша машина, яка могла б визначити жіночі руки. Але поки що її в нашому господарстві немає.

Знаючим нам одержувати висхід врожаї і незалежне забезпечення буря-

копання транспортом. Торік виростили ми непоганий урожай, але не змогли його вчасно зібрати і вивезти. У погодні дні механізатори намагались виконати найбільше. Ось я з гін у голи в середньому проходу за 40 хвилин, бо не доводиться чекати на транспорт — два дні члени колгоспу ходять із своїми буряками на 3-4-годинний плац. Але такий темп роботи властивий не тільки буряковому транспорту.

Чотири роки існує наша ланка, але ще й рази ми не замірялись на 300-центнерний урожай цукрових буряків. Таке становить невоно, не тільки у нас. Тож хотілось би почути думку колег-ровесників: що ви робите для того, щоб низькі врожаї цукрових буряків не стали в господарстві закономірністю?

І. БРИТАН,
ланковий комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу імені Карла Маркса, Новоархангельський район.

ЗВІТИ І ВИБОРИ
В КОМСОМОЛІ

Звітно-виборна конференція комсомольської організації рудоремонтного заводу виробничого об'єднання «Олександрівугілля» проходила по заздалегідь розробленому сценарію. Почали роботу без запізнення, на трибуну піднімалися без затримок, швидко прийняли постанову і обрали керівний орган, а тому витратили на все це менше ніж півгодини. Як не вітати таку оперативність!

Але зачекайте з квітами...

ПЕРЕД відкриттям конференції секретар комітету Тетяна Петренко, як і належить, повідомила: з 66 делегатів прибуло 59, відсутніх — 7. І все. І ніяких з'ясувань причин відсутності. А кого нема? Делегата від комсомольського осередку, що сподівався через свого представника дізнатися про порушені на конференції проблеми і вписати слово у її рішення! Питання про при-

чини відсутності делегатів у сценарії передбачене не було. Чому? Вважали за зайву формальність? Чи змирилися із незадовільним відвідуванням комсомольських зборів? Тут би якраз і зосередити увагу делегатів на цій проблемі. Але секретар обмежилася констатацією факту, який залишився не поміченим делегатами.

Для звіту про роботу комітету за звітний пе-

ріод Тетяна Петренко попросила двадцять хвилин. Звичайно, цього часу замало, щоб хоча б перелічити здобутки і уявлення у діяльності комсомольської організації, яка об'єднує 198 спілчан і складається із 12 осередків на ділянках, у відділах і цехах. А от на звіт саме про роботу комітету двадцяти хвилин вистачило б. Слід було тільки зупинитися на головних проблемах, які вирішувала актив, проаналізувати причини невдач, розповісти про конкретний внесок кожного члена комітету, а також про виконання рішень керівного органу первинної.

На жаль, секретар взялася осягнути неможливе і просто змушена була віддатися до загальних фраз, наприклад:

комсомольська організація зросла на 28 членів ВЛКСМ; підвищилася трудова дисципліна і громадська активність; погано з художньою самодіяльністю, хоча є клуб і художній керівник; у шефстві над школою обмежилися матеріальною допомогою...

Ні слова немає у звіті про роль комітету в організації соціалістичного змагання за звання «Кращий молодий робітник своєї професії», котре, як зазначила Т. Петренко, активізувалося. Про рух «Одиннадцяти п'ятиріччя» — ударний труд, ініціативу і творчість молодих! — тільки й сказано, що в ньому бере участь кожен. Та ще наведено список робітників, які стали молодими гвардійцями п'ятиріччя. А хто відстає? Чому? Що

робить актив, аби девіз «Жодного відстаючого поряд!» став реальністю? На ці запитання відповідей делегати не одержали. Як і на те, чому за звітний період штаб «КП» спромігся випустити лише три «блискавки» і три стіннівки, а зробити екран трудового суперництва тільки запропонували...

Очевидно, тому, що жодне питання, порушене у звіті, не знайшло глибокого висвітлення, обговорення пройшло пасивно. До речі, в ньому взяли участь лише п'ять делегатів і всі вони — члени комітету. Їхні виступи здебільшого дублювали звіт.

А від інших делегатів — жодної пропозиції. Правда, одна записка на стіл президії все-таки потрапила: студенти-вечірники відпрошувалися на заняття. Було вирішено (але без голосування) відпустити їх після проведення виборів. Та рап-

том за дзвоником задзвонив телефон. Секретар парткому заводу І. П. Водько, який брав участь у роботі конференції, вийшов на дзвінок. І тут сталося непередбачене у сценарії. За ним вийшли начальники ділянок (запрошені), а потім і шість авторів записки. На заклик із президії повернутися ніхто не відреагував.

А як же із свідомістю з азгоритом комітету комсомолу всієї державної первинної організації? На жаль, це питання — чи не найголовніше! — виникло тільки тоді, коли час, відведений регламентом, було вичерпано. Що ж, на розв'язання його у розпорядженні новообраного комітету цілий рік. Тільки б не випустити його з поля зору.

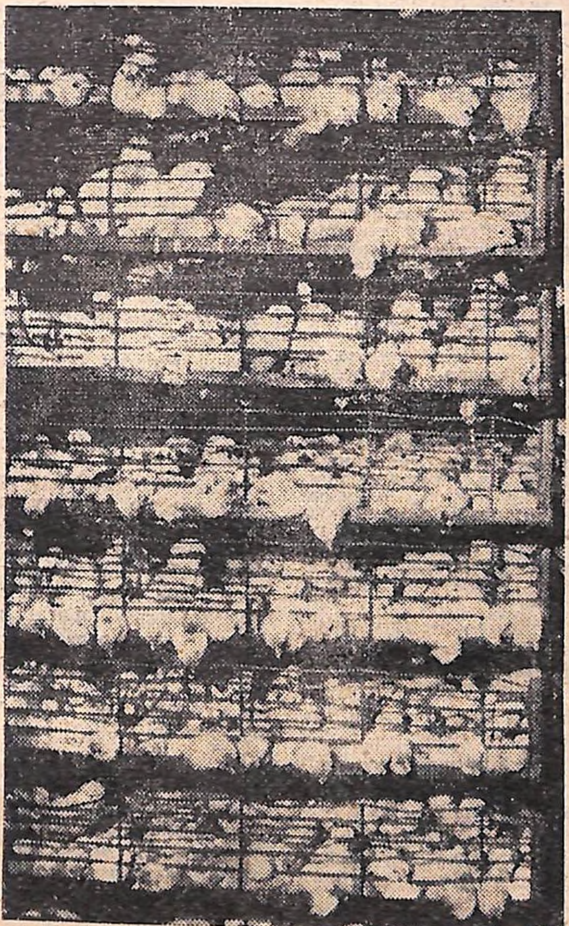
В. РАЦА,
спецкор «Молодого комунара».

м. Олександрія.

За п'ять років роботи на Малинській міжгосподарській птахофабриці комсомолка Л. ЛЕБЕДЕНКО (знімок вгорі) навчилася працювати з механізмами, опанувала багато операцій. Нещодавно Людмила стала зміниним оператором і відчуває себе справжнім керівником технологічного процесу.

Фото Р. РУБІНА.

1. ЧУЖА РІДНА
ВУЛИЦЯ?

ЦЮ АДРЕСУ підказав наш читач Юрій Ткаченко. Він написав до редакції про те, що вулиця Лупачарського — чи не найгірша в Новомиргороді. Ми побували на місці. Звичайна окраїна вулиця. Без покриття, не прогрійдерована навіть (на жаль, у Новомиргороді не заведено вирівнювати полотна вулиць). Але по обидва боки — акуратні будиноч-

ничого об'єднання «Олександрівугілля» фігурують вже в актах засідань адмінкомісії при виконкомі районної Ради народних депутатів. Ні, ми не хочемо цим сказати, що керівники вищезгаданих організацій ніяк не реагували на рекомендації адмінкомісії. Реагували одразу, але, відреагувавши, тут же забували про те. Не назавсім, а до наступного нагадування. Тобто постійної уваги питанням благоустрою ніхто з керівників названих організацій не приділяв. Бур'яни ж мають здатність відростати...

тету комсомолу О. Полініський. — Тричі вмішували в «КП» знімки на теми благоустрою...

За кілька метрів від входу до контори райспоживтовариства ледь не посеред вулиці Кірова чимала купа сміття. Ми подивилися, що думають про це в комітеті комсомолу райспоживтовариства.

— А то не наше, — сказав Олександр, — то будівельники з шахтобудівельного управління споруджують 90-квартирний будинок і нагорули оту купу сміття.

— Той, кому довелось бувати в нашому місті років 5—6 тому, може засвідчити, як змінилося воно на краще. Його прикрасили новобудови, нові впорядковані дороги, торговельні та побутові заклади. Однак недоліки ще є. Зриваються стрічки введення в дію деяких об'єктів. Маю на увазі ресторан (замовник — Кіровоградська облспоживспілка), центральну вулицю міста (її прокладає бригада нересурсовою шляхобудівельного управління тресту «Облмашкопелсб» у д.)

Скажімо, заасфальтувати вулицю згідно з договором повинні були ще торік, але не зроблено ще й половини. Ми взяли допомоги шляхочиків. Міськанконком складає графік, згідно якого кожна міська організація, установа, підприємство виділяють людей на будівництво дороги. Шляхочики пообіцяли цього року заасфальтувати вулицю від в'їзду до кінотеатру «Мир», але й цієї обіцянки не виконують.

ІЗ РОЗМОВИ ІЗ ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ МІСЬКВИКОНКОМУ О. І. ШИРЯЄВИМ.

— Наступного року ми плануємо повністю заасфальтувати вулиці Шевченка, Калініна, Залізничну. Справа ускладнюється тим, що в місті немає своєї шляхобудівельної організації (рембудівельня Малинської міськанконспілки замовляти на роботу в межах міста не приймає). А шляхочики з Кіровограда, як правило, підводять. Не влаштує, час і якість виконуваних ними робіт. Але в місті введено в дію три асфальтових заводи. Безперечно, не — крок уперед у вирішенні проблеми благоустрою вулиць.

Підсумовуючи, хочеться повторити слова головно-го архітектора району з року в рік Новомиргород росте, будується, краще. Але чи кожен новомиргородець сприяє цьому? На жаль, ні. І тим більш прикро, що серед байдужих немало відповідальних то-варистів, комсомольців, ватажків і рядових спів-чан.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

...ДЕ КІНЧАЄТЬСЯ
АСФАЛЬТ

ОБЛИЧЧЯ МІСТА

Де ж були в цей час комсомольці Новомиргород?

— На більшості підприємств нашого міста комсомольські організації малочисельні, — сказав інструктор райкому комсомолу М. Нестеренко. — З такими силами не зробиш багато.

— А що ми можемо? — говорила і секретар комсомольської організації комбінкормового заводу Галина Константинова, — у нас комсомольців усього вісім чоловік. Ми й так беремо участь у всіх заходах колективу по впорядкуванню території заводу.

У віддаленому кутку території комбінкормового є невеличкий чайданик для зберігання металобрухту, де безперешкодно розрослися бур'яни. Чи не могли б комсомольці навести тут порядок?

— Ми якось над цим не подумали... — каже секретар комсомольської організації.

Не відзначаються іншої активності й інші комсомольські організації міста.

2. «МОЄ» І «ТВОЄ»

ВИПАДОК ПЕРШИЙ. З усіх комсомольських організацій вище згаданих підприємств та установ найчисельнішою є організація райспоживтовариства — 75 членів ВЛКСМ.

— Ми регулярно проводимо рейди «Комсомольського прожектора», — розповідає секретар комі-

ВИПАДОК ДРУГИЙ.

— Ні, нас ще не карали, — сказала голова місцевому профспілки райпобуткомбінату О. О. Рибалко. — Нас тільки попередили. Але я вам прямо кажу — прибирати сміття біля майстерні по ремонту складної побутової апаратури ми не будемо. Бо що ж виходить: мешканці навколишніх будинків скидають сміття нам у двір, а ми прибираємо?

З усього видно, назбиралося сміття біля салону не за один день. Та спробуй взяти, хто його сюди скидав. Доки адміністрація сперечається з мешканцями навколишніх будинків за пріоритет, 30 комсомольців райпобуткомбінату відводять від смітників очі. А що б то засукати рукава та й взятися до роботи?

Або, скажімо, взяти побутовий салон, вірніше, його фундамент, який зводиться два роки, але ніяк не може звестися, тож тільки несе навколишній незатишок. Як заповнила наша знайома О. О. Рибалко, роботу гальмує відсутність автокрана. І хоча об'єкт давно «заморожено», не заважає буйному росту бур'янів довкола нього.

ІЗ РОЗМОВИ З ГОЛОВНИМ АРХІТЕКТОРОМ РАЙОНУ В. П. САНДУЛЯКОМ:

ВІД РЕДАКЦІЇ. А що робиться для благоустрою села чи міста, де живеш ти, шановний наш читач? Яку участь взяв у цьому ти, твій колектив, твоя комсомольська організація, які проблеми виникли у вас? Напиши нам.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

Ім'я весілля не було гучним, столи не ломалися від вишуканих страв. Зате було воно радісним, з вітаннями, щирими побажаннями, з тією особливою іскоркою, якою відзначаються комсомольські весілля.

Валерій Шабанов закінчив Актюбінське вище училище цивільної авіації, одержав направлення в Кіровоградське авіаційне підприємство. Був другим пілотом літака Як-40, на якому господаркою почувалася Олена Полякова. Вона працювала бортипроводницею третій рік, добре знала екпінаж, умела обслуговувати пасажирів. При ній хлопці ніякові, розгублювалися. Природжений жіночий такт змушував Олену не помічати цього, а навпаки, допомагати хлопцям повернути впевненість, рівновагу...

Єднали їх спільна робота, комсомольські справи, громадські доручення. Їх звикли завжди бачити щасливими. І коли вони сповістили про намір зробити своє весілля комсомольським, молоді авіатори зраділи. Склали вірші, побажання, обдумували, що подарувати молодятим.

«Хай міцніють крила у полоти! Чистого неба, великого кохання і справжнього щастя!» — бажали їм того дня. Скільки було нісень, ігор, дотепів — шпирів, гарних... Весілля вдалося на славу, запам'яталися усім — і молодим, і гостям.

Особливу увагою і турботою колективу оточені молодята. І приємно, що Валерій та Олена зацікавлені такими ж сумлінними в роботі, в громадському житті, привітними до людей. Недавно на комсомольських зборах Валерій Шабанов обраний членом бюро комітету комсомолу.

С. ІВАНОВ.

м. Кіровоград.

НАЙЩАСЛИВІШИЙ ДЕНЬ.

Фото В. ГРИБА.

Зібрали все вирощене й виплекане на полях і в гадах. Спрасили обжинки. Тепер настав час, як кажуть у народі, «дочку заміж видавати, бо на порі стала».

І щоденні грати музики у селі, мчать завітчані малечі вулицями міста. Весілля!

Зашарілася наречена, всміхається щасливий жених — гостей же сніжний Весілля!

З давніх-давен створення нової сім'ї — то свято не лише для двох, а й усіх родичів, друзів, знайомих. Бо у величезній сім'ї подружжя молоді немов ділять зі своєю родиною і відповідальність за майбутнє своєї сім'ї, засвоюють істину: «Поділена з людьми радість — по-людськи».

...Виспівують коровайниці, посипає пшеницею двір наречена... Віхами складалися народні весільні обряди. Чого вчать вони молодят сьогодні? Чи доцільні, прийнятні усі обряди на сучасному весіллі? Про це йдеться в листах наших читачів, які ми вміщуємо на цій сторінці.

Вибирати чи кохати?

Був гарячий липневий день, коли від спеки все мліло, затихало. І тільки автовокзал гудів як вулик. Легкові автомобілі, що снували сюди-туди на привокзальній площі, теж нагадували невтомних бджіл. Чекаючи рейсового автобуса, я знічев'я спідкувала за авто. Одні в'їжджали повільно, інші аж вишпали гальмами, стримуючи шалений біг, треті впевнено прямували до стоянки. «Наче кожна свій характер має», — всміхнулася я несподіваній думці.

На площі з'явилася ще одна машина. «Лада» кольору «білої ночі». Підлетіла безшумно, впевнено. Дверці відчинилися, і з машини не виїшла, а випурхнула білява красуня. Яскраво-червоний сарафан з білим мереживом дуже пасував їй, великі сонцезахисні окуляри робили її обличчя таємничим. Водій, уже немолодий, але ще ставний чоловік у військовій формі, поспішив за су-

путницею. Її шкіряні екстравагантні валізи так і вишквувалися на сонці.

Пара розмістилася поруч мене. Вклали речі, жінка ковзнула по мені поглядом. Десять я бачила її. А вона, глянувши ще раз, схопила мене в обійми.

— Вітко! Це ти? А я й не помітила тебе спочатку.

Це була Ніна, моя однокласниця. Ота Нінка, з ластовиннячком, зі смішними хвостиками, які носила аж до десятого.

— Мій чоловік, познайомся, — представила вона свого супутника. — Іду відпочивати.

Невдовзі ми залишилися вдвох. І Ніна розповіла мені історію свого одруження. Він набагато старший, любить її, в усьому потурає.

— Та чи ж любиш ти його? — не втерпіла я.

— Віто, ти зовсім ста-

ромодна. Я за ним, як за кам'яною стіною. Усе вміє, все знає. Якби не моя хитрість, думаєш, женився б він на мені? Треба вміти знайти людину, з якою буде тобі в житті добре.

Мені не захотілося продовжувати розмову. Та Нінка не змовкала.

— Від однокласників чула, що ти єдина з дівчат, котра ще й досі не вийшла заміж. З такими поглядами на життя взагалі ризикуєш старою дівою залишитися. Ну, скажи, що краще у взаєминах між людьми — кохання чи взаємоповага?

Я намагалася довести, що кохання без взаємоповаги не буває, що любити — це значить наповнити своє життя особливим змістом. Але Нінка зверхньо подивилася на мене.

— Я вже маю квартиру, машину, тричі за кордоном побувала. А ти що маєш у свої 25?

...Минуло відтоді три роки. А той гарячий липневий день, та зустріч не йде з пам'яті. Невже ж Нінка має рацію? Невже, чекаючи кохання, залишує я старою дівою? Уже ж 28... Усі ровесники весілля відгуляли.

ВІТА К.

(Монолог читачки записала Т. КУРЛЮК)

Моя дочка збирається заміж. Уже й заву до загсу подали. А ми, батьки, в розпачі, де, як влаштувати весілля? У квартирі всіх родичів, друзів ніяк не розмістимо. Інша справа в селі — змайструють у саду під навісом довгі столи, лавки — гуляють два дні. Справжнє весілля! А тут доведеться через годину-дві підніматися з-за столів одним гостям, сидати іншим...

Н. ВІТЧЕНКО.

м. Кіровоград.

іде на два торжества. Чоловік 200 гуляти два дні, ще й на третій зібрався.

Мені цюспили: чим більше людей, чим багатіше столи і довше гуляють, тим, вважається в селі, краще весілля.

Але в яку ж суму це обходиться? А з роботою ж як? Це ж відпрошуватися треба чи відпустку брати...

В. КОВАЛЕНКО.

м. Знамянка.

ДВА ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

А ОБРЯДИ, ЗВИЧАЇ?

Недавно довелося побувати на сільському весіллі. Здисований вкрай: куди поділися гарні народні обряди, звичаї? Зводяться вони лише до чадування. А дарували — лише гроші...

Горілка лилася рікою, в тарілках залишалося стільки, що вистачило б

ПОШТУ КОМЕНТУЄ ЗНАВЕЦЬ

МИ ВАМ ДОПОМОЖЕМО

Справді, весілля — це не тільки радість, а й хвилювання, турботи. І кожному, а батькам доводиться ламати голову над проблемами, де взяти суну, як прикрасити столи, що зорганізувати весільний вечір став справжнім святом.

Таких питань не виникає у тих, хто звертається у фірму «Райдуга». Обрядовий салон, який існує в обласному центрі майже 10 років, тепер надає молододам більше 40 видів послуг. Тут можна взяти напрокат весільний одяг, різні обрядові атрибути — факел, рушники, стрічки, квіти.

Надаємо в оренду приміщення, у яких працівники громадського харчування недорого і амло сервірують столи. Нині молодята можуть відсвяткувати весілля у 6 залах ідалень, банкетному залі будинку побуту «Інгул», на першому поверсі ресторану «Весна».

Звісно, весілля без музики — то не весілля. Естрадний оркестр на ваше прохання обслуговуватиме свято молодят.

Скромну вечірку у колі друзів чи рідних, весілля у сентиментальному залі, організувати розумно, а не піддаватися шаленській тенденції влаштувати гучні кількадесят гуляння.

Ю. ДОНЧЕНКО.
працівник обрядового салону фірми «Райдуга».

АВТОРИТЕТНЕ СЛОВО „КОМСОМОЛКИ„

У кожній газеті — свій читач. Але є видання, які приваблюють до себе людей різних за віком, професією, смаками, одначе об'єднаних однією спільною рисою — молодістю душі. До таких видань належить «Комсомольская правда». У ці дні, коли триває передплата на періодичні видання, підвищується інтерес читачів до газети, до роботи редакції. Сьогодні про діяльність кореспондентського пункту розповідає власний кореспондент «Комсомольской правды» по Півдню України Надія ЄФРЕМЕНКО.

Термінове журналістське відрядження... Його адресу підказав XIX з'їзд ВЛКСМ який у той час проходив у Москві. У Звітній доповіді з'їзду перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов зазначив, що в Кіровоградській області завдяки умі-

лій експлуатації тракторів строк їх служби вдається продовжити в середньому на два роки!

У колгоспі «Дружба» Новоукраїнського району всі механізатори трудяться за єдиним принципом: ставитися до техніки якомога бережливіше, щоб

таким чином максимально збільшити строк її використання. Через тиждень після моєї поїздки в господарство мільйони читачів «Комсомольской правды» довідалися про досвід сільських трудівників Кіровоградщини. А шлях власкору проліг у інший пункт, де чекали нові люди, важливі події, цікаві факти.

Власний кореспондент — це повноважний представник газети на місці, людина, котра нібито знаходиться весь час у безперервному відрядженні за завданням редакції. Власкору

постійно у гущі життя. На місці має свою «явку» — кореспондентський пункт. Такі пункти розміщені в серока містах нашої країни, у тому числі й у Дніпропетровську, де я працюю. Поле моєї діяльності — Кіровоградська, Запорізька, Дніпропетровська і Кримська області.

Щодня по телефону 46-21-68 дзвонять до нас читачі. Вони розповідають про успіхи своїх трудових колективів, про людей, чий приклад вартий наслідування. Вони просять у нас поради і допомоги. Висловлюють свої думки з

приводу наших виступів, радять, підтримують. Саме після таких дзвінків і зустрічей із читачами на редакційний стіл «Комсомольской правды» лягають матеріали, продиктовані власкору по телефону. Кожен номер газети складається з публікацій, теми яких підказали читачі. А їх у нас більше десяти мільйонів — такий нині тираж газети.

Перший же номер «Комсомолки» 24 травня 1925 року розійшовся всього в 32 тисячах примірників. Газета росла разом із зростанням лав Ленінського комсомолу. Вона була для молодих першим помічником і порадиником; людей захоплювала наступальність її матеріалів, непри-

мирність органу. ЦК ВЛКСМ до всього, що завважало народові будувати нове життя. У перші роки існування «Комсомольской правды» на її сторінках перераховувалися головні завдання газети:

«Боротися за...

— за ленінську лінію партії, проти опортунізму;

— за виконання п'ятирічки за чотири роки;

— за кожну п'ядь колгоспної землі;

— за культуру, проти косої, рутини;

— за комуністичне виховання мас трудящої молоді...

Журналісти «Комсомолки» виконали ці завдання. І сьогодні вони, як і тоді, на передових рубежах.

ПРО ВЧЕНИХ — НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

Високий авторитет радянської науки в світі. Про це свідчить хоча б той факт, що за роки Радянської влади більш як три тисячі вітчизняних учених удостоєні високих міжнародних нагород, 1250 з них стали почесними членами зарубіжних академій наук.

Ці та інші цікаві цифри і факти, а також розповіді про радянських учених ви знайдете в книзі «Радянські вчені — почесні члени наукових організацій закор-

донних держав». (Автор С. Корієв, видавництво «Наука», М., 1982 р.).

Серед імен видатних діячів науки є імена й наших земляків або ж людей, життя та діяльність яких були пов'язані з нашим краєм. У книзі вміщені розповіді про академіка І. Г. Петровського — видатного математика, якого добре знали у Чехословаччині, Румунії, Болгарії, Швеції, академіка І. Є. Тамма — фізика, керівника групи сходження на Еверест, почесного члена Польської та Американської академій наук; про академіка І. К. Білодіда — радянського мовознавця, про молодого талановитого вченого у галузі ядерної фізики В. М. Струтинського.

С. БОНФЕЛД.

М. Кіровоград.

СПОРТ

СПОРТ

ГПО НА МАРШІ

Чемпіони

У колективах фізкультури, де добре налагоджена спортивно-масова робота, виростають висококласні спортсмени. Назвемо три адреси: Кіровоградський будівельний технікум, Сознівська середня школа Кіровоградського району, Кіровоградська СШ № 14. Тут працюють десятки спортивних секцій, вихованці яких постійно виступають на турнірах високого рангу; їхні імена з'являються в списках призерів спартакіадних змагань.

У цих колективах уміло впроваджують у дію комплекс ГПО. Заліз із фізичної та військово-технічної підготовки складають усі комсомольці. Серед них є лідери фізкультурного руху, відомі за межами міста.

На знімках: чемпіони області з багатоборства ГПО — учениця СШ № 14 м. Кіровограда Ірина КОПАТІЙ (на знімку вгорі), учень Сознівської середньої школи Кіровоградського району Сергій ОСТАПЕНКО та учениця Кіровоградського будівельного технікуму Ірина КОНОНОВА.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

І знову — сходження

Молодий робітник Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Олександр Глушенко успішно виступив на першості обласної «Колоса» з багатоборства ГПО, де став чемпіоном. Потім у цьому виді вийшов у число призерів на обласному фіналі чемпіонату країни на приз «Комсомольской правды».

Олександра включили до складу збірної команди республіканської ради «Колоса». А недавно Глушенко позернувся із Всесоюзної першості з багатоборства ГПО, де майстерністю мріялися вихованці сільських колективів фізкультури. Тут Олександр не вистачило всього 8 очок, щоб порівнятися з бронзовим призером країни. Стяг — четверта сходинка в турнірній таблиці багатоборців четвертого ступеня (перша сім'я група). На вогневому рубежі він вибив сто очок зі ста можливих. Такого результату на змаганнях вищого рангу в цьому році не мав жоден із багатоборців області.

К. КОЛІСНИК,
завідуюча організаційним відділом обласної ради ДСГ «Колос».

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» —

«ДНІПРО» — 0:2

В останньому поєдинку другого кола всеукраїнської першості «Зірка» на своєму стадіоні зустрічалася з «Дніпром». Становище цих клубів у таблиці шостої української зони було нерівним. Черкашани знаходилися на восьмій сходинці, маючи п'ятдесят два очка, а кировоградці на п'ятнадцятій — в них тридцять дев'ять очок.

Матч наші земляки почали активно. На шостій

хвилинці вони могли б повести в рахунок. Ярослав Бобилік, обігравши дуже красиво трьох захисників гостей, вийшов з м'ячем сам-на-сам із голкіпером «Дніпра», однак розгубився, і цей прорив був марним. Поступово черкашани вирівняли гру, причому значною мірою їм «допомогли» кировоградці, чий спортивний запал згасав буквально на очах. Це й дозволило гостям на п'ятнадцятій хвилинці забити гол. Ногою автором став Михайло Шпак, причому він дуже майстерно виконав з льоту завершальний удар, на який Валерій Музичук не зміг вчасно зреагувати. Пропущений м'яч

примусив кировоградців діяти активніше. Мав можливість встановити рівновагу Євген Петриченко, але він умідурився не потрапити в пусті ворота «Дніпра».

У другому таймі черкашани частіше загрожували воротам суперника. А коли до фінального свистка залишилося чотири хвилини, на табло з'явилися інші цифри — 2:0.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, В. Димов, О. Смиченко, І. Черненко, С. Денисенко, В. Лазаренко (Ю. Касюк), М. Калита, О. Алексєєв (О. Трегубенко), В. Воронцов, Я. Бобилік, Є. Петриченко.

В. ШАБАЛІН.

МОТОКРОС

ВІРАЖІ НА ВЕРБОВІЙ ЛОЗІ

На олександрійській трасі Вербова Лоза закінчилися традиційні республіканські змагання з мотокросу. Командою тут перемогли черкашани, їм вручено кубок ЦК ДТСААФ України. Срібні нагороди дісталися кировоградцям, бронзові — вихованцям Дніпровської автошколи Івано-Франківської області.

А ось перші призери республіканського мотокросу: на мотоциклі класу 125 кубічних сантиметрів — В. Матюшин (Чернівецька область), 250 кубічних сантиметрів — майстер спорту з Кіровограда В. Воронцов (срібло), і бронзу в цьому класі опередили теж представники Кіровограда.

Щини О. Костир та С. Кузнецов; 350 кубічних сантиметрів — О. Костир; 500 кубічних сантиметрів — М. Куриленко (м. Жовті Води, Дніпропетровської області).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Проводять додатковий

набір учнів такі

профтехучилища області

Кіровоградське міське профтехучилище № 2 (на спеціальність муляр (строк навчання 6 місяців, стипендія 100 карбованців).

Міське середнє профтехучилище № 3 (м. Знамянка, вул. Свердлова, 18, телефон 20-75).

Училище готує робітників таких будівельних спеціальностей:

столярів будівельних, теслярів, мулярів, електрозварників, штукатурів, облицювальників-плитковиків, електромонтажників, машиністів кранів (козлових і мостових); машиністів автокранів.

Строк навчання — 3 роки. Учні з освітою 10 класів приймають до окремих груп.

Міське середнє профтехучилище № 8 (м. Кіровоград, вул. Волкова, 15, телефон 3-15-32).

Училище готує: машиністів екскаваторів одноковшових; машиністів автокранів; слюсарів-сантехників, газозварників, електрозварників, машиністів бульдозерів та скреперів, майстрів будівельних та штукатурів, столярів будівельних та теслярів, мулярів.

Строк навчання — 3 роки.

Міське середнє профтехучилище № 11 (м. Ульяновка, вул. Леніна, 20, телефон 9-11-20).

Училище готує: слюсарів — сантехників, малярів будівельних; штукатурів — облицювальників-плитковиків, електрозварників, машиністів автокранів, столярів, машиністів екскаваторів одноковшових, мулярів.

Строк навчання — 1, 2 або 3 роки (залежно від обраної спеціальності).

Училище готує кваліфікованих робітників для залізничного транспорту таких спеціальностей:

чергових по станції 4—5 класу, помічників машиністів електропозів, помічників машиністів тепловозів, слюсарів-електриків по ремонту устаткування електропозів, слюсарів по ремонту рухомого складу тепловозів; електромеханіків провідного зв'язку, оглядачів-ремонтників загонів, телеграфістів.

Строк навчання — 1—2 роки. Приймають юнаків та дівчат з освітою 10 класів.

Технічне училище № 6 (м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26, телефон 2-50-20).

Училище готує:

слюсарів — ремонтників, токарів, слюсарів-інструментальників, електромонтерів по обслуговуванню електроустаткування, електрозварників, верстатників свердильних верстатів, слюсарів механоскладальних робіт.

Строк навчання — 1—2 роки.

Приймають юнаків та дівчат з освітою 10 класів.

Сільське середнє профтехучилище № 1 (м. Олександрія, Користівський шосе, 6, телефон 2-17-77).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю, машиністів автокранів, механізаторів меліоративних робіт, машиністів екскаваторів, електрозварників, машиністів бульдозерів, скреперів, грейдерів, водіїв автомобілів.

Строк навчання — 1, 2 або 3 роки.

Сільське профтехучилище № 2 (м. Бобринець, вул. Димитрова, 1, телефон 2-19-97).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника й водія автомобіля (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців).

Сільське середнє профтехучилище № 3 (м. Олександрія, селище Жовтневе, вул. Трудрезервів, 1, телефон 5-16-22).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців), електромонтерів сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 1—3 роки), машиністів холодительних установок (строк навчання — 1, 2, 3 роки).

Сільське профтехучилище № 4 (Устинівський район, село Ігульське, телефон 4-36-16).

Училище готує:

трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 8 місяців), операторів тваринницьких комплексів.

водіїв автомобілів (строк навчання — 6—8 місяців), трактористів — машиністів широкого профілю (строк навчання — 2 роки).

Сільське середнє профтехучилище № 5 (м. Гайворон, вул. Чапаєва, 14, телефон 2-19-72).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів (строк навчання — 6—8 місяців).

Сільське середнє профтехучилище № 7 (Маловисківський район, село Онкіське, телефон 9-43-18).

Училище готує:

машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців), майстрів машинного доіння (строк навчання — 3 місяці).

Сільське середнє профтехучилище № 8 (м. Голубівське, вул. Маяковського, 2, телефон 2-15-58).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців), електромонтерів сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 3 роки), майстрів машинного доіння (строк навчання — 3 місяці).

Сільське середнє профтехучилище № 9 (Знам'янський район, село Дмитрівка, телефон 9-25-27).

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія (строк навчання — 3 роки), трактористів-машиністів III класу (строк навчання — 6—8 місяців), майстрів-наладчиків по технічному обслуговуванню молочнотоварних ферм, квітників-насадників (строк навчання — 1 рік).

Запрошуємо на навчання!

Обласне управління професійно-технічної освіти.

Зам. 97.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

БХ 0-139.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-07; відділів: комсомольського життя — 2-46-51, листів — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; екскаваторно-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друч. арк.

Зам. № 500.

Тираж 49000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінич, 2.